

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2022. gada 24. novembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Informācijas sniegšanas kārtība tehnisko standartu un noteikumu un informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā – Direktīva (ES) 2015/1535 – Jēdziens “tehniskie noteikumi” – 1. panta 1. punkts – Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru privātpersonām uz privātām vajadzībām izmantotas zemes ir aizliegts izmantot glifosātu saturošus pesticīdus – 5. panta 1. punkts – Dalībvalstu pienākums darīt zināmus Eiropas Komisijai visus tehnisko noteikumu projektus

Lietā C-658/21

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Raad van State* (Valsts padome, Beļģija) iesniegusi ar 2021. gada 21. oktobra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2021. gada 29. oktobrī, tiesvedībā

Belgisch-Luxemburgse Vereniging van de industrie van plantenbescherming VZW (Belplant),
iepriekš *Belgische Vereniging van de Industrie van Plantenbeschermingsmiddelen VZW (Phytofar)*,

pret

Vlaams Gewest,

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: N. Pizarra [*N. Piçarra*], kas pilda palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši N. Jēskinens [*N. Jääskinen*] un M. Gavalecs [*M. Gavalec*] (referents),

ģenerālvokāts: E. M. Kolins [A. M. Collins],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [A. Calot Escobar],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

- *Belgisch-Luxemburgse vereniging van de industrie van plantenbescherming VZW (Belplant)*, iepriekš *Belgische Vereniging van de Industrie van Plantenbeschermingsmiddelen VZW (Phytofar)*, vārdā – B. Deltour, advocaat,
- *Vlaams Gewest* vārdā – E. Cloots, T. Roes un J. Roets, advocaten,

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

– Eiropas Komisijas vārdā – *F. Castilla Contreras, M. Escobar Gómez* un *M. ter Haar*, pārstāvji,
ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez
ģenerāladvokāta secinājumiem,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV 2015, L 241, 1. lpp.), 1. panta 1. punkta un 5. panta 1. punkta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Belgisch-Luxemburgse vereniging van de industrie van plantenbescherming VZW (Belplant)* (Beļģijas-Luksemburgas augu aizsardzības līdzekļu nozares asociācija, ASBL), iepriekš *Belgische Vereniging van de Industrie van Plantenbeschermingsmiddelen VZW (Phytofar)* (Beļģijas augu aizsardzības nozares asociācija, ASBL) (turpmāk tekstā – “Belplant”), un *Vlaams Gewest* (Flandrija, Beļģija) saistībā ar Flandrijas valdības lēmuma, ar kuru privātpersonām uz privātām vajadzībām izmantotas zemes Flandrijas reģiona teritorijā ir aizliegts lietot glifosātu saturošus pesticīdus, spēkā esamību.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Direktīvas 2015/1535 2., 3., 7. un 11. apsvērumā ir minēts:
 - “(2) Iekšējais tirgus aptver teritoriju bez iekšējām robežām, kurā nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte. Tādēļ preču aprītes kvantitatīvu ierobežojumu un līdzīgas sekas radošu pasākumu aizliegums ir viens no Savienības pamatprincipiem.
 - (3) Lai sekmētu iekšējā tirgus veiksmīgu darbību, būtu jānodrošina pēc iespējas lielāka pārredzamība attiecībā uz valstu iniciatīvām tehnisko noteikumu izstrādē.
- [..]
- (7) Iekšējā tirgus mērķis ir radīt vidi, kas regulē uzņēmumu konkurētspēju. Paplašināta informācijas sniegšana ir viens no veidiem, kā palīdzēt uzņēmumiem izmantot šā tirgus priekšrocības. Tāpēc ir nepieciešams dot iespēju ekonomikas dalībniekiem sniegt savu izvērtējumu par citu dalībvalstu ierosināto tehnisko noteikumu ietekmi, paredzot regulāru izsludināto projektu virsrakstu publicēšanu un ar noteikumiem par šādu projektu konfidencialitāti.

[..]

(11) Prasības, kas nav tehniskas specifikācijas, attiecībā uz ražojuma dzīves ciklu pēc tā laišanas tirgū var ietekmēt minētā ražojuma brīvu apriti vai radīt šķēršļus iekšējā tirgus veiksmīgai darbībai.”

4 Šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b)–f) apakšpunktā ir noteikts:

“Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

[..]

b) “pakalpojums” ir jebkāds Informācijas sabiedrības pakalpojums, tas ir, jebkāds pakalpojums, ko parasti sniedz par atlīdzību no attāluma, ar elektroniskiem līdzekļiem un pēc pakalpojumu saņēmēja individuāla pieprasījuma.

[..];

c) “tehniska specifikācija” ir specifikācija, kas ietverta dokumentā, kurš nosaka ražojuma nepieciešamās īpašības, piemēram, kvalitātes līmeni, darbību, drošību vai izmērus, tostarp prasības, kas piemērojamas ražojumam atbilstīgi nosaukumam, ar kuru ražojumu pārdod, terminoloģiju, simboliem, pārbaudēm un pārbaudžu metodēm, iesaiņojumu, marķēšanu vai etiķetēšanu un atbilstības izvērtēšanas procedūrām.

Termins “tehniska specifikācija” aptver arī ražošanas metodes un procesus, kas izmantoti lauksaimniecības produktiem, kā minēts Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 38. panta 1. punkta otrajā daļā, ražojumus, kas paredzēti patēriņam cilvēkiem un dzīvniekiem, un zāles, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes [2001. gada 6. novembris] Direktīvas 2001/83/EK [par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV 2001, L 311, 67. lpp.)] 1. pantā, kā arī ražošanas metodes un procesus attiecībā uz citiem ražojumiem, ja tie ietekmē to īpašības;

d) “citas prasības” ir prasība, kas nav tehniska specifikācija, kas izvirzīta ražojumam, lai īpaši aizsargātu patērētājus vai vidi, un kas ietekmē tās dzīves ciklu pēc laišanas tirgū, piemēram, izmantošanas, atkārtotas pārstrādāšanas, atkārtotas izmantošanas vai iznīcināšanas nosacījumi, ja šādi nosacījumi var būtiski ietekmēt ražojuma sastāvu vai īpašības, vai tā realizāciju;

e) “noteikumi par pakalpojumiem” ir vispārīga rakstura prasība attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas uzsākšanu un veikšanu b) apakšpunkta nozīmē, jo īpaši – noteikumi par pakalpojumu sniedzēju, pakalpojumiem un pakalpojumu saņēmēju, izņemot noteikumus, kas nav paredzēti minētajā apakšpunktā noteiktajiem pakalpojumiem.

[..];

f) “tehniskie noteikumi” ir tehniskas specifikācijas un citas prasības vai noteikumi par pakalpojumiem, ietverot attiecīgus administratīvus noteikumus, kuru ievērošana ir obligāta, *de jure* vai *de facto*, tirdzniecības, pakalpojumu sniegšanas, pakalpojumu sniedzēja izveidošanas vai izmantošanas gadījumā kādā dalībvalstī vai lielā tās daļā, kā arī dalībvalstu normatīvie un administratīvie akti, izņemot 7. pantā minētos, kas aizliedz ražojuma ražošanu, importu, tirdzniecību vai izmantošanu vai kas aizliedz pakalpojumu sniegšanu vai izmantošanu vai arī aizliedz veikt uzņēmējdarbību kā pakalpojumu sniedzējam;

[..].”

- 5 Minētās direktīvas 5. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Saskaņā ar 7. pantu dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu jebkuru tehnisko noteikumu projektu, izņemot gadījumus, ja tas pārņem visu starptautiskā vai Eiropas standarta tekstu – tādā gadījumā pietiek ar informāciju par attiecīgo standartu; tās paziņo Komisijai pamatojumu šādu tehnisku noteikumu pieņemšanas vajadzībai, ja minētais pamatojums jau nav paskaidrots projektā.

Vajadzības gadījumā un ja tas jau nav iesniegts ar iepriekšēju paziņojumu, dalībvalstis vienlaicīgi dara Komisijai zināmu principiāli un tieši saistīto normatīvo un regulatīvo noteikumu tekstu, ja šāda teksta zināšana nepieciešama tehnisko noteikumu projekta izvērtēšanai.

[..]

Jo īpaši, ja tehnisko noteikumu projekts paredz ķīmiskas vielas, preparāta vai ražojuma tirdzniecības vai izmantošanas ierobežošanu, pamatojoties uz sabiedrības veselības aizsardzību vai patērētāju vai vides aizsardzību, dalībvalstis nosūta arī vai nu kopsavilkumu, vai norādes par visiem datiem, kas attiecas uz konkrēto vielu, preparātu vai ražojumu un tās zināmajiem vai pieejamajiem aizvietotājiem, ja šāda informācija ir pieejama, un ziņo par pasākuma paredzamo ietekmi uz veselības aizsardzību un patērētāju un vides aizsardzību kopā ar iespējamā kaitējuma analīzi, kas veikta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes [2006. gada 18. decembra] Regulas (EK) Nr. 1907/2006[, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV 2006, L 396, 1. lpp.)], XV pielikuma II.3. iedaļas attiecīgo nodaļu.

[..]”

Beļģijas tiesības

2013. gada 8. februāra dekrēts

- 6 2013. gada 8. februāra *decreet houdende Duurzaam gebruik van pesticiden in het Vlaamse Gewest* (Dekrēts par augu aizsardzības līdzekļu ilgtspējīgu lietošanu Flandrijas reģionā, *Belgisch Staatsblad*, 2013. gada 22. marts, 11685. lpp.), redakcijā, kas piemērojama pamatlietas faktu rašanās laikā, 6. pantā ir paredzēts:

“Pesticīdu izmantošanu var reglamentēt lietošanas aizliegums vai ierobežojums. Šim nolūkam to var iedalīt atkarībā no aktīvās vielas veida, zemes specifiskās zonās, darbības vai mērķa grupas.

Flandrijas valdība šajā sakarā var pieņemt detalizētākus noteikumus.”

2013. gada 15. marta lēmums

- 7 Flandrijas valdība 2013. gada 8. februāra Dekrētu par augu aizsardzības līdzekļu ilgtspējīgu lietošanu Flandrijas reģionā ieviesa ar 2013. gada 15. marta *besluit houdende nadere regels inzake Duurzaam gebruik van pesticiden in het Vlaamse Gewest voor niet-land- en tuinbouwactiviteiten en de opmaak van het Vlaams Actieplan Duurzaam Pesticidengebruik* (Lēmums, ar ko nosaka sīki

izstrādātus noteikumus par augu aizsardzības līdzekļu ilgtspējīgu lietošanu ar lauksaimniecību nesaistītās darbībās un dārzkopībā Flandrijas reģionā, kā arī izveido Flandrijas sistēmu augu aizsardzības līdzekļu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai; *Belgisch Staatsblad*, 2013. gada 18. aprīlis, 23751. lpp.; turpmāk tekstā – “2013. gada 15. marta lēmums”).

2017. gada 14. jūlija lēmums

- 8 2017. gada 14. jūlija *besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 maart 2013 houdende nadere regels inzake duurzaam gebruik van pesticiden in het Vlaamse Gewest voor niet-land-en tuinbouwactiviteiten en de opmaak van het Vlaams Actieplan Duurzaam Pesticidengebruik* (2013. gada 15. marta Lēmums, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par augu aizsardzības līdzekļu ilgtspējīgu lietošanu ar lauksaimniecību nesaistītās darbībās un dārzkopībā Flandrijas reģionā, kā arī izveido Flandrijas sistēmu augu aizsardzības līdzekļu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai; *Belgisch Staatsblad*, 2017. gada 18. jūlijs, 73320. lpp.; turpmāk tekstā – “2017. gada 14. jūlija lēmums”) preambulā ir minēts:

“[..]

Tā kā zinātniskā izpēte nesniedz galīgu atbildi par pesticīdu, kas satur glifosātu, lietošanas kaitīgo ietekmi gan uz sabiedrības veselību, gan vidi; tā kā ieinteresētie uzņēmumi ir ietekmējuši pētījumu par kancerogēno vai toksisku ietekmi uz pesticīdu, kas satur glifosātu, izmantošanu; tāpēc, pamatojoties uz piesardzības principu, nekavējoties ir jāaizliedz pesticīdu, kas satur glifosātu, izmantošana zemesgabalos, kurus izmanto to lietotāji, kuriem nav fitolicences; ir konstatēts, ka šādam aizliegumam nav juridiska pamata; ka *Vlaams Parlaments* (Flandrijas parlaments) 2017. gada 28. jūnijā steidzamības kārtībā apstiprināja dekrēta projektu, kurā ir ietvertas dažādas tiesību normas vides, dabas un lauksaimniecības jomā, lai skaidri paredzētu šī aizlieguma juridisko pamatu; ka Flandrijas valdība 2017. gada 30. jūnijā sankcionēja un pasludināja *Decreet houdende diverse bepalingen inzake Omgeving, natuur en landbouw* (Dekrēts par dažādiem noteikumiem attiecībā uz vidi, dabu un lauksaimniecību)]; steidzamas rīcības neesamības gadījumā šāds aizliegums var stāties spēkā tikai pēc tam, kad minētie lietotāji jau ir izmantojuši glifosātu saturošus pesticīdus minētajos zemesgabalos;

[..]

Tā kā nav zinātniskas vienprātības par glifosāta un herbicīdu uz glifosāta bāzes ietekmi uz cilvēku veselību, vidi un dabu, ir jāievēro piesardzības princips;

[..].”

- 9 Ar 2017. gada 14. jūlija lēmuma 2. pantu 2013. gada 15. marta lēmumā tika iekļauts 3/1. pants, kas bija formulēts šādi:

“4/1. nodaļa attiecas uz privātpersonu izmantotajām zonām.”

- 10 Šī 4/1. nodaļa “Glifosātu saturošu pesticīdu izmantošana” 2013. gada 15. marta dekrētā tika pievienota ar 2017. gada 14. jūlija dekrēta 5. pantu. Minētajā nodaļā ir tikai 8/1. pants, kas ir formulēts šādi:

“Tikai profesionāliem lietotājiem, kam ir fitolicence P1, P2 vai P3, ir atļauts izmantot pesticīdus uz glifosāta bāzes.

Pirmās daļas nozīmē ar “profesionālu lietotāju” saprot jebkuru personu, kas lauksaimniecības vai citā nozarē izmanto produktus saistībā ar savu profesionālo darbību, tostarp personas, kas strādā ar lietošanas iekārtām, tehniķi, darba devēji un pašnodarbinātas personas.

[..]”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 11 *Belplant* vērsās iesniedzējtiesā *Raad van State* (Valsts padome, Beļģija) ar prasību atcelt 2017. gada 14. jūlija dekrētu.
- 12 Šī tiesa norāda, ka savas prasības pamatojumam *Belplant* tostarp izvirza pamatu par Direktīvas 2015/1535 5. panta 1. punkta, lasot to kopsakarā ar LESD 4. panta 3. punktā noteikto lojalitātes principu, pārkāpumu.
- 13 Minētā tiesa norāda, ka ar šo pamatu *Belplant* apgalvo, ka 2017. gada 14. jūlija lēmums esot bijis jāpaziņo Eiropas Komisijai saskaņā ar šīs direktīvas 5. panta 1. punktu, jo tajā ir paredzēts aizliegums privāti izmantot pesticīdus, kuros ir glifosāts, lietotājiem, kuriem nav kompetentas reģionālās iestādes izsniegtas licences, sauktas par “fitolicenci”.
- 14 Proti, *Belplant* uzskata, ka šis aizliegums ir tehniski noteikumi, precīzāk, “citas prasības” Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkta d) un f) apakšpunkta izpratnē. Uz šādiem noteikumiem attiecoties šīs direktīvas 5. panta 1. punktā paredzētais iepriekšējās paziņošanas Komisijai pienākums, kas nozīmē – tā kā Flandrijas valdība nav izpildījusi šo pienākumu, 2017. gada 14. jūlija lēmumā ietvertais noteikums, kurā atrodami attiecīgie tehniskie noteikumi, esot spēkā neesošs un līdz ar to nav piemērojams.
- 15 Iesniedzējtiesa šajā ziņā uzsver, ka glifosātu saturošs pesticīds neatšķiras atkarībā no tā, vai to piemēro parasts vai profesionāls lietotājs, kam ir fitolicence. Tādējādi tā uzskata, ka ar 2017. gada 14. jūlija lēmumu ieviestais pasākums ir noteikt aizliegumu lietotājiem, kuriem nav fitolicences, izmantot uz privātām vajadzībām izmantotas zemes glifosātu saturošus pesticīdus.
- 16 Šī tiesa tādēļ uzdod jautājumu, vai šis pasākums tik tiešām ir Komisijai jāpaziņo kā tehniskie noteikumi, kā to norāda *Belplant*.
- 17 Šādos apstākļos *Raad van State* (Valsts padome) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai [Direktīvas 2015/1535] 5. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, nosakot lietotājiem, kuriem nav fitolicences, aizliegumu lietot glifosātu saturošus augu aizsardzības līdzekļus uz privātām vajadzībām izmantotas zemes, tas būtu jāuzskata par tehniskiem noteikumiem, par kuriem atbilstoši šim pantam ir jāpaziņo Eiropas Komisijai?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 18 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkts, lasot to kopā ar tās 5. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesiskais regulējums, ar kuru personām, kurām nav valsts iestādes izsniegtas un profesionāliem lietotājiem paredzētas atļaujas uz

privātām vajadzībām izmantotas zemes izmantot glifosātu saturošus pesticīdus, ir “tehniskie noteikumi” pirmās minētās tiesību normas izpratnē, kas saskaņā ar otro minēto tiesību normu ir jāpaziņo Komisijai.

- 19 Vispirms attiecībā uz argumentu, ko Flandrijas reģions ir izvirzījis savos rakstveida apsvērumos un saskaņā ar kuru pasākums, kas ieviests ar 2017. gada 14. jūlija lēmumu, neietilpst Direktīvas 2015/1535 piemērošanas jomā, jo šajā lēmumā ir reglamentēta saimnieciskās darbības subjektu darbība, nevis izstrādājuma īpašības, ir jāatgādina, ka, protams, valsts tiesību normas, kurās ir paredzēti tikai nosacījumi uzņēmumu dibināšanai vai pakalpojumiem, ko tie sniedz, – kā tiesību normas, kas paredz, lai par profesionālas darbības veikšanu vispirms tiktu saņemta atļauja, nav “tehniskie noteikumi” Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkta izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 13. oktobris, M un S, C-303/15, EU:C:2016:771, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 20 Tomēr ar 2017. gada 14. jūlija lēmumu ieviestais pasākums ir jāizvērtē, ņemot vērā nevis pienākumu profesionāliem lietotājiem apgādāties ar fitolicenci, bet gan aizliegumu, kas tajā noteikts lietotājiem, kuriem nav šādas licences, izmantot glifosātu saturošus pesticīdus uz privātām vajadzībām izmantotas zemes.
- 21 Šāds valsts tiesiskajā regulējumā paredzēts aizliegums var ietilpt Direktīvas 2015/1535 piemērošanas jomā.
- 22 Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkta f) apakšpunktā ir nosauktas četras pasākumu kategorijas, kuras šīs direktīvas izpratnē var uzskatīt par “tehniskajiem noteikumiem”, proti, pirmkārt, “tehniskas specifikācijas”, otrkārt, “citas prasības”, treškārt, “noteikumi par pakalpojumiem” un, ceturtkārt, “dalībvalstu normatīvie un administratīvie akti, kas aizliedz ražojuma ražošanu, importu, tirdzniecību vai izmantošanu”. Pirmās trīs pasākumu kategorijas ir definētas attiecīgi 1. panta 1. punkta c)–e) apakšpunktā.
- 23 Lai atbildētu uz uzdoto jautājumu, ir jāpārbauda, vai ar tādu valsts tiesisko regulējumu kā 2017. gada 14. jūlija lēmums noteiktais aizliegums personām, kurām nav valsts iestādes izsniegta atļauja, kas paredzēta profesionāliem lietotājiem, šajā gadījumā – fitolicences, izmantot glifosātu saturošus pesticīdus uz privātām vajadzībām izmantotas zemes, ietilpst vienā no šīm četrām tehnisko noteikumu kategorijām.
- 24 Pirmām kārtām, ir jāprecizē – lai valsts pasākums ietilptu Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajā tehnisko noteikumu pirmajā kategorijā, proti, lai uz to attiektos jēdziens “tehniska specifikācija”, šajā pasākumā noteikti ir jābūt atsaucei uz pašu precī vai tās iepakojumu un līdz ar to jābūt norādītām īpašībām, kurām jāpiemīt izstrādājumam (spriedums, 2020. gada 8. oktobris, *Admiral Sportwetten* u.c., C-711/19, EU:C:2020:812, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 25 Šajā gadījumā nav strīda par to, ka ar 2017. gada 14. jūlija lēmumu ieviestais pasākums neattiecas uz glifosātu saturošiem pesticīdiem vai to iepakojumu kā tādu un līdz ar to ar šo pasākumu netiek noteikta kāda no šīm precēm raksturīgajām īpašībām.
- 26 Tātad minētais pasākums nav tehniskie noteikumi, kas izpaužas kā “tehniska specifikācija” Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

- 27 Otrām kārtām, attiecībā uz tehnisko noteikumu kategoriju, ko veido “noteikumi par pakalpojumiem”, pietiek konstatēt, ka ar 2017. gada 14. jūlija lēmumu ieviestais pasākums nevar ietilpt šajā kategorijā, jo no Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkta b) un e) apakšpunktā ietvertajām definīcijām izriet, ka jēdziens “noteikumi par pakalpojumiem” apzīmē prasību par informācijas sabiedrības pakalpojumiem, proti, ar elektroniskiem līdzekļiem un pēc pakalpojumu saņēmēja individuāla pieprasījuma.
- 28 Taču šis pasākums attiecas nevis uz šādiem informācijas sabiedrības pakalpojumiem, bet gan uz īpašām precēm un to izmantošanu.
- 29 Trešām kārtām, ir jāpārbauda, vai ar 2017. gada 14. jūlija lēmumu ieviestais pasākums var ietilpt tehnisko noteikumu kategorijā, ko veido “dalībvalstu normatīvie un administratīvie akti, kas aizliedz ražojuma ražošanu, importu, tirdzniecību vai izmantošanu” Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkta f) apakšpunkta izpratnē.
- 30 Šajā ziņā jānorāda, no vienas puses, ka nav strīda par to, ka ar 2017. gada 14. jūlija lēmumu ieviestais pasākums neaizliedz ne ražot, ne importēt, ne tirgot glifosātu saturošus pesticīdus.
- 31 No otras puses, attiecībā uz izmantošanas aizliegumiem ir jāatgādina – Tiesa jau ir nospriedusi, ka šie aizliegumi ietver pasākumus ar tādu tvērumu, kas acīmredzami pārsniedz atsevišķus iespējamus attiecīgā izstrādājuma izmantošanas ierobežojumus, un tādējādi tie neaprobežojas ar vienkāršu tā izmantošanas aizliegumu (spriedums, 2020. gada 8. oktobris, *Admiral Sportwetten u.c.*, C-711/19, EU:C:2020:812, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 32 Šī tehnisko noteikumu kategorija it īpaši attiecas uz valsts pasākumiem, kuri pieļauj tikai ļoti ierobežotu izmantošanu, ko var saprātīgi sagaidīt no attiecīgā izstrādājuma (spriedums, 2020. gada 28. maijs, *ECO-WIND Construction*, C-727/17, EU:C:2020:393, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 33 No tā izriet, kā savos rakstveida apsvērumos ir uzsvēris Flandrijas reģions, ka minētajā kategorijā var ietilpt tikai gandrīz absolūts izstrādājuma parastās izmantošanas aizliegums, kas izslēdz vienkāršu tā izmantošanas nosacījumu vai ierobežojumu aplikšanu ar nodokli, kā, piemēram, šajā gadījumā aizliegumu privātajiem lietotājiem iegādāties nevis glifosātu saturošus pesticīdus, bet pašiem izmantot šādus izstrādājumus, kas nozīmē, ka šiem lietotājiem šajā ziņā ir jāizmanto personu, kurām ir fitolicence, profesionālie pakalpojumi.
- 34 Tātad ar 2017. gada 14. jūlija lēmumu ieviestais pasākums neietilpst kategorijā “dalībvalstu normatīvie un administratīvie akti, kas aizliedz ražojuma ražošanu, importu, tirdzniecību vai izmantošanu” Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkta f) apakšpunkta izpratnē.
- 35 Visbeidzot, ceturtām kārtām, runājot par tehnisko noteikumu kategoriju, ko veido Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkta d) apakšpunktā definētās “citas prasības”, tā attiecas arī uz prasību, kas nav tehniska specifikācija, kura izvirzīta ražojumam, lai īpaši aizsargātu patērētājus vai vidi, un kura ietekmē to dzīves ciklu pēc laišanas tirgū, piemēram, izmantošanas, atkārtotas pārstrādāšanas, atkārtotas izmantošanas vai iznīcināšanas nosacījumi, ja šādi nosacījumi var būtiski ietekmēt ražojuma sastāvu vai īpašības, vai tā tirdzniecību.
- 36 Šajā gadījumā vispirms no 2017. gada 14. jūlija lēmuma preambulas izriet, ka tajā noteiktais aizliegums ir noteikts cilvēku veselības un vides aizsardzībai.

- 37 Turpinājumā jānorāda, ka šis aizliegums attiecas uz pesticīdu, kas satur glifosātu pēc to laišanas tirgū, dzīves ciklu, paredzot nosacījumu saistībā ar šo līdzekļu izmantošanu, jo uz privātām vajadzībām izmantotas zemes tos var lietot tikai un vienīgi profesionāli lietotāji, kuriem ir fitolicece.
- 38 Visbeidzot jākonstatē, ka šāds aizlieguma pasākums var ietekmēt attiecīgo preču tirdzniecību.
- 39 Šis pasākums faktiski izraisa to, ka tiek likvidēta potenciālo pesticīdu, kas satur glifosātu, pircēju kategorija, proti, privātpersonas, kas pašas vēlas izmantot šādus pesticīdus, neizmantojot speciālistu, kuri ir prasītās fitoliceces īpašnieki, pakalpojumus. Šāds ierobežojums iespējai izmantot glifosātu saturošus pesticīdus ietekmē to tirdzniecību (pēc analogijas skat. spriedumu, 2016. gada 13. oktobris, M un S, C-303/15, EU:C:2016:771, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 40 Tomēr, kā rakstveida apsvērumos norāda Komisija, lai ar 2017. gada 14. jūlija lēmumu ieviestu pasākumu varētu kvalificēt kā “tehniskos noteikumus”, kas ietilpst kategorijā “citas prasības” Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkta d) un f) apakšpunkta izpratnē, ir nepieciešams, lai šis pasākums “būtiski” ietekmētu glifosātu saturošu pesticīdu tirdzniecību.
- 41 Iesniedzējtiesas ziņā ir pārbaudīt, vai tā tas patiešām ir šajā gadījumā.
- 42 Šajā novērtējumā iesniedzējtiesa tostarp varēs ņemt vērā kopējo glifosāta sastāvā esošo pesticīdu pārdošanas apjomu Flandrijas reģiona teritorijā un izmaiņas katras pircēju kategorijas pirkšanas ieradumos, pamatojoties uz to pirkumu biežumu un nopirktā ražojuma daudzumu, kā arī izmaiņas tirdzniecības vietās un izplatīšanas kanālos. Šajā kontekstā šī tiesa varēs ņemt vērā, ciktāl, pirmkārt, profesionālo lietotāju pieprasījums aizstāj privātpersonu, kas izmanto pirmo minēto pakalpojumus, pieprasījumu un, otrkārt, cik privātpersonas šobrīd iegādājas pesticīdus bez glifosāta, nevis tos, kuru sastāvā ir šī viela.
- 43 Ja iesniedzējtiesa konstatētu, ka ar 2017. gada 14. jūlija lēmumu ieviestais pasākums būtiski ietekmē attiecīgo ražojumu tirdzniecību, no tā izrietētu, ka pirms šī lēmuma pieņemšanas Flandrijas valdībai bija jāizpilda Direktīvas 2015/1535 5. panta 1. punktā paredzētais paziņošanas pienākums.
- 44 Jāpiebilst, ka šis direktīvas 5. panta 1. punkta ceturtajā daļā ir paredzēts, ka tad, ja tehnisko noteikumu projekts paredz ķīmiskas vielas, preparāta vai ražojuma tirdzniecības vai izmantošanas ierobežošanu, pamatojoties uz sabiedrības veselības aizsardzību vai patērētāju vai vides aizsardzību, dalībvalstis Komisijai nosūta vai nu kopsavilkumu, vai arī norādes par visiem datiem, kas attiecas uz konkrēto vielu, preparātu vai ražojumu un tā zināmajiem vai pieejamajiem aizvietotājiem, ja šāda informācija ir pieejama, un ziņo par pasākuma paredzamo ietekmi uz veselības aizsardzību un patērētāju un vides aizsardzību kopā ar iespējamā kaitējuma analīzi, kas veikta saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 XV pielikuma II.3. iedaļas attiecīgo daļu.
- 45 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkts, lasot to kopā ar tās 5. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesiskais regulējums, ar ko personām, kurām nav profesionāliem lietotājiem paredzētas valsts iestāžu izsniegtas atļaujas, ir aizliegts izmantot glifosātu saturošus pesticīdus, var būt “tehnisks noteikums” šīs direktīvas 1. panta 1. punkta d) un f) apakšpunkta izpratnē, kas saskaņā ar minētās direktīvas 5. pantu ir jāpaziņo Eiropas Komisijai, ciktāl šī valsts tiesiskā regulējuma piemērošana var būtiski ietekmēt konkrēto izstrādājumu tirdzniecību, ko pārbaudīt ir iesniedzējtiesas ziņā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 46 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā, 1. panta 1. punkts, lasot to kopsakarā ar tās 5. pantu,

ir jāinterpretē tādējādi, ka

valsts tiesiskais regulējums, ar ko personām, kurām nav profesionāliem lietotājiem paredzētas valsts iestāžu izsniegtas atļaujas, ir aizliegts izmantot glifosātu saturošus pesticīdus, var būt “tehnisks noteikums” šīs direktīvas 1. panta 1. punkta d) un f) apakšpunkta izpratnē, kas saskaņā ar minētās direktīvas 5. pantu ir jāpaziņo Eiropas Komisijai, ciktāl šī valsts tiesiskā regulējuma piemērošana var būtiski ietekmēt konkrēto izstrādājumu tirdzniecību, ko pārbaudīt ir iesniedzējtiesas ziņā.

[Paraksti]